

Szerkesztői és kiadó iroda:

NYIREGYHÁZÁN.

Piacz-utca a Kömlő melletti házban.

Bérmentelen levelek el nem fogadjatnak.

Nyilt tér alatt minden háromhasábos garmonsor 25 kr. és 30 kr. bélyegdíj.

TISZAVIDÉK.

Előfizetési díj:

A kiadó-hivatalban egész évre 5.50
Házhoz vagy postán küldve 6.—
Félévre 8.—
Évnyegyedre 1.50

Hirdetések díja: minden öthasá-
bos petisior egyszeri ígatásánál
5. többszörinél 4. bélyegdíj 30kr.

Előfizethetni Nyiregyházán a kiadó-hivatalban és ifj. Csáthy Károly nyiregyházi és debreczeni könyvkereskedésében, S.-A.-Ujhelyben Löwy A. könyvkereskedésében, Bereghszázasban Csauder Mórál, hol egyszerismind hirdetések is felvétetnek.

Nyiregyháza, szept. 4.

Ha idegen embernek elmondjuk Nyiregyháza elhagyottságának okát, Tamás-ként rázza fejét, s legfeljebb azon választ nyerjük tőle „lehetetlen, hogy egy polgármester ki csak némi lelkiismerettel bír a város ügyeit oly konokul hanyagolja! miért nem intézkedik a városi képviselői gyűlés? Miért nem intézkedik elmondom én.

Városunk képviselői gyűlése elhatározta hogy minden 14 nap képviselői gyűlés tartassék, melyre a meghívásokat szétküldetni a polgármestertől függ. De midőn ezen határozat hozatott nem is gyanította senki, hogy polgármesterünk ezzel fog visszaélni, sőt azt hittük, hogy még a rendes gyűléseken kívül — a teendők sokasága végett igen gyakran rendkívüli gyűléseket is fog egybe hívni. Ez talán úgy is lett volna ha eleintétől kezdve igyekezett volna a restantiáktól menekülni, de fájdalom! a restáns ügy nálunk már több mint az elvégzett; s ez annak egyszerű következménye, hogy, két hónapban egyszer tartatik gyűlés, — hol a polgármester folytonos interpellációknak van kitéve, — ezektől pedig borsózik a háta — melyek majdnem az egész gyűlés idejét igénybe veszik, úgy annyira hogy 12 óráig annyi ideje sem marad hogy a sok interpellációnak csak egyikre is válaszolhatna nem hogy a restáns ügyekből vala melyik szönyegre kerülhessék, akkor pedig a gyűlést fel kell oszlatni mert ebédideje van.

De vessünk fát a multakra és lássuk mit hoz a jövő. Biztos kutforrásból merítettük hogy polgármester ur még e hét folytán képviselői gyűlést fog összehívni mely folytólágon addig fog tartani, míg a következő ügyek be nem végeztetnek.

1) A vásár behozatala a városba (ez azért lesz első helyen hogy már a f. h. 13-án tartandó vásár itt ben gyűlhessen össze.)

2) A Nagy Vendéglő elhanyagolása, és annak helyébe egy új vendéglőnek hol és mikénti építése.

3) Cselédrendszer fogantatása.

4) Járdák és utcák kiköveztetése. stb.

Ezeket kívül indítványozni fogja a Bujtosnak átalakítását, t. i. egy gőz- és kád-fördő építését és löveldeleltetését, — melyhez minden terv már készen is van. Nem különben indítvány fog tételni, miként lehetne a városi közönségnek kellő mennyiségű és jóminőségű olesó téglát és eserepet szolgáltatni és végre a gyűlés befejeztével irnokválasztás leend (?)

De már ezután nem csak fátvetünk hanem Hürsch-féle vízmentes ponyvát vetünk a multra!

Nyiregyháza, aug. 31.

„Azt fogják megyénkbeli tótajku polgártársainkra, hogy ők a hydratejú panslavismus füstölő kályhája körül melegedve, az északi óriás silány asztalhulladékaik után esengenének.“

Ezeket olvastam a „Tiszavidék“ 35-ik számában, „Nyiregyháza, augusztus 28.“ czim alatt.

Nagyon szerettem volna, ha ezen „ráfogásról“ a közlő (L.) világosabban nyilatkozik Szerk. pl. bm. h.

zik, annak kutforrását megnevezi, a gyermeket nevével mutatja be, s ily általánosan s határozatlanul beszélve, nem szolgáltat okot arra, hogy ezen állítás is csak „ráfogásnak“ tekinthető.

„Megyénkbeli tótajku polgártársak“ alatt alig lehet más valakit érteni, mint a nyiregyházi evangélikusokat, tudommal legalább Szabolesban más „tótajku polgártársak“ nem léteznek.

Azon „piszok tehát, metyet a tudatlanság, előítélet, rossz szándék gyámolította balértesülés kent népünkre (megyénk tótajku lakóira), s melyet közlő (L.) az igazság hófehér kendőjével letörölni hazafiúi szent kötelességének ismeri“ — a nyiregyházi evangélikusokat akarja oly váddal bemocskolni, mely ellen lehetetlen az egész haza előtt fel nem szólalniok.

Én, ki mint lelkész a néppel minden órában érintkezem, annak bizalmát bírni hiszem, szokásait, vágyait, természetét, hajlamait, gyengéit száz meg száz alkalomból ismerhettem, — Isten és világ előtt minden ily „ráfogást“ határozottan visszautasítok.

E nép az oroszról még csak nem is álmodik, panslavizmusról még csak fogalma sincs, a tót nyelvet is csak azért beszéli, mert azt szüleitől tanulta.

Volt ugyan ilő, melyben a pátenis és panslavismus apostolai e nép közt is megjelentek s missiót akartak Nyiregyházából csinálni Szabolesban, mindkettő számára; Hurban et Comp. egész láda röpiratokat és hírlapokat küldöztek néhai M. T. házához, de biz ezek ott heverték szerteszét szobájában, s nem kellett a k—nak sem. M. T. halálával pedig meghalt a missió is, s ezen félrevezetett vezért is csak hiúsága tette egy ideig F. és D. öntudatlan eszközévé.

A ki a nálunk uralkodó orosz (?) szellemnek szem- és fültanuja kíván lenni, az lépjen be, belső és külső (tanyai) iskoláinkba, s lássa meg, mint tanul az az 1500 gyermek — egytől egyig — magyarul. Mily örömmel nézik az apák és anyák gyermekeik magyarságban haladását; mi szorgalommal versenyeznek a tanítók, — levén ama jutalmak által is buzdítatva — a magyar nyelv terjesztésében.

Az nézze meg magyar templomi közönségünket, s lássa ott azon számos, még tót szülőktől származott híveket, kik a hosszúságos tót istenítisztelet után, még a magyarra is bent maradnak a templomban, s azon tót ajku leánykákat, kik a nekik iskolai jutalomképen ajándékozott magyar énekes könyvekkel a tót után, a magyar istenítiszteletben is részt vesznek.

Az kérdezze meg városunk előjáróit, hogy nem kisebb-e naponként azoknak száma, kikkel népünk közzül, kizárólag tót nyelven kénytelenek érintkezni?

Ennyit kívántam ezuttal (szükség esetében többet is) megjegyezni a nyiregyházi evangélikusok orosz (?) szelleméről.

Bizonyal igaz van az aug. 28-diki cikk közlőjének, hogy „mi sokkal tisztább nézponokat, melegebb honszerelmet látunk á mi tótajku polgártársainkban, semhogy az

ilykép önyesztőkre sietők közé csak távolról is számítani lehetne őket.“

Az 1849-iki orosz hadjárat bizony épen nem volt alkalmas arra, hogy népünkben sympathiákat ébreszthetett volna, az oroszok iránt; sőt a még netán létezőket is ki kellett volna oltania.

A nyiregyházi orosz sympathiák miatt békében alhatnak.

Bartholomaeidesz János, ev. lelkész esperes.

Emlékirat *)

egy Miskolcot Araddal, s így felső és alsó Magyarországot egyenes vonalban összekötő vasút érdekében.

Az új vonal:

Miskolcraól Emődig	2½ mfd	kész vonal
Emödről — Karczagig	9 „	építendő
Karczagról — M-Berényig	7½ „	építendő
M-Berényről — Aradra	10 „	kész vonal

így lenne Miskolc-Arad 20 mérföldnyi távolságra, mely mindössze az Emöd, Karczag, M-Berényi rész 16½ mfd. lenne építendő.

Ez új vonal felhasználásával következő mfd. költségek állanak elő.

Miskolc-Arad most vaspályán 54 mfd. az új pályával 29 mfd. Miskolc-M-Berény most vaspályán 44 mfd. az új pályával 19 mfd. Miskolc-Karczag most vaspályán 26 mfd. az új pályával 11½ mfd. Miskolc-N-Várad most vaspályán 33 mfd. az új pályával 23 mfd. Miskolc-Temesvár az Arad-Temesvári vonal megnyitásával lesz 61 mfd. az új pályával 36½ mfd. Miskolc-Bazás ugyan így 76½ mfd. az új pályával 52 mfd. Dobsina-Arad most vaspályán 70 mfd. az új pályával 45 mfd. Kassa-Arad most vaspályán 65½ mfd. az új pályával 40½ mfd. Szerenes-Arad most vaspályán 49 mfd. az új pályával 34 mfd. Nyiregyháza-Arad most vaspályán 42½ mfd. az új pályával 32 mfd.

Biztos ugyan, hogy a Hatvan-Szolnoki vonal is kiépül, mely által az Arad körüli megyék felső Magyarországgal valamivel közelebb érintkezésbe jönnek, de a Szolnok-Hatvani átvágás megfeleltetett a Hatvan, Lonsocz, Szucsán közötti felsővidékeknek, de nem veheti fel felső-Magyarország azon forgalmát, mely a Sajó völgyétől kezdve a felső Tiszáig elterül, s mely a kész és részben épülő vaspályák által Miskolcon jön össze hogy lefelé továbboztassék. Egyébiránt az egyenes Miskolc-Aradi vonal még a Hatvan-Szolnokinál is rövidebb, minthogy Miskolc, Hatvan, Szolnok-Arad 45 mfd. lenne Miskolc, Karczag, M-Berény, Arad csak 29, és így 16 mérfölddel kevesebb; Dobsina pedig még Bauráve, Füllek, Hatvan, Szolnok felé is 58 mérföldre lesz Aradhoz, ajánlott vonalunkon pedig csak 45 mérföldre.

Foglaljuk mármost a tervezett vonal internationalis fontosságát össze.

Miskolcon összpontosul az épülőben lévő Sajóvölgyi vasút vonalon a Gömöri és Zolyomi különösen tekintélyes vasipar, valamint minden egyéb gyári készítmény.

Miskolcra jön a kassai pályán az Abauj és Szepes megyei ipartermék, hogy tovább vagy Pest felé, vagy az alföldre szállíttassék.

Miskolcra kell mennie az 1-ső magyar és gácsországi közötti vasút forgalmának az alföld keleti és déli vidékére, s Miskolcon kellend összpontosulnia egykor azon forgalomnak is mely a Przemyslai pálya mellett is kiépíteni megígért Tarnow Kassa-miskolezi vasuton át, az alföldre irányul.

Nem szólva tehát ez uttal azon nagy átmeneti forgalomról, mely a Miskolcraól kiinduló gömöri és kassai valamint Szerenes przemysli vonalról Miskolcra veendő útját kelet felé, azon egy körülményt is eleget dőnek tartjuk felemlíteni, hogy e vasut az mely földi iparos vidékünk a legegyszerűbb összeköttetésbe hozná egyrészt Arad Temesvárral, másrészt Karczag, P-Ladány Nagyváradon át Erdélyel s így a felvidéket bányaterményeire nézve, a fogyasztó alföldel, az aldu-nával, s kelet népével, kiknél mi vagyunk arra hivatva, hogy őket azon ipar és mező gazdasági cikkekkel ellássuk, melyeket ők saját magok elő nem állítanak, de földjük minőségénél fogva soha elő sem állíthatnak.

Mindég közzgazdasági pazarlás marad éldán, hogy többek között vasiparunk is, még sok 100.000 mázsa nyers vasat éjszaknak az országból kivisz, hogy az ott felismitva hozassék forgalomba, felső magyarországon és különösen Gömörben rövid idő alatt a vasutak kiépítése és ez által a barna szénnek közelebb hozatala által multhatatlanul nagy mérvű gyáriparnak kelletik kifejlődni, és ezen ipar termékeknek nem éjszak fele de kelet népénél van biztos jövője, állandó piacza. — Vasunk, lisztünk, borunk, papírunk, üvegünk, kőedényünk és egyéb ugy gyári mint a kis iparbéli termékeink, ott állandó s közel fogyasztót találndnak, mihelyt hivatá-

*) Több oldalról felkerések folytán közöljük az „Emlékirat“ azon részét, mely a tervezett vonal építésére vonatkozik. Szerk.

sunkat elfoglaljuk, iparunkat kellően emeljük, és ezt semmi sem segíti jobban elő, mint könnyűszerű egyenes vasuti összeköttetés.

Nekünk missziók keleten ipartermékeinknek piacot keresni, és azt a sokkal távolabbi Angol, Francia és Porosz concurrentia mellett felfogjuk lelni, mihelyt közlekedésünk rendszerint javítva, s köz állapotaink az ipar mezején is — mihez teljes kilátás van — haladni fognak.

Azon vasut tehát, mely a felső magyarországi mindennemű iparnak ily megrövidített utat nyit keletre, mely kelet népét ekkép a békés fejlődés mezején, egyenes kereskedelmi összeköttetésbe, s ily közel hozza hazánkhoz, azon vasutvonal, mely a legrövidebb és legegyszerűbb pálya észak és dél, valamint észak és kelet között, kétségkívül bir annyi internationalis fontossággal, hogy mint első rendű nemzetközi pálya említették.

Mondottuk, hogy kiindulási pontul mindég Miskolczt véve fel:

Miskolcz Baziához 76% mfd. 52 mfdre lesz, mihez 1-ször hozzá csatoljuk, hogy Baziás azon pont, hol a felföldi ipartermék, az aldunát elérte. — Innen a vízi közlekedés a du an, Bukarest, Galacz, Braila, Odessa s a fekete tenger felé nyitva van, de Baziás egyszerűs mind 2-szor azon pont is, honnan a török vasutak egyik ágának, a magyarországi vonalnak, a Morva völgyén későbbben létesülni kell, mely a Szalonichi öbölnél találkozik a keletfelé menő legegyszerűbb iránynyal, s összeköttetésbe hozza a felső magyarországi ipart így Miskolczon át egyrészt Konstantinápolyt kelet fővárosával, másrészt a Levante tartományával.

De épen nem kedvezőtlenebbek azon argumentumok sem melyek e vonal beforgalmi fontosságáról felülhíthatók.

E pálya Emődről kiindulva direct érintené M-Csáth, Karczag, Déva-Ványa, M-Berény városokat, e mellett belevonja forgalmába a hozzá közel levő Csege, T-Füred, Egyek, Kun-Madaras, Nádudvar, P-Ladány, Turkevi, Füzes-Gyarmat, Szeghalom, Körös-Ladány, Gyoma terményekben oly gazdag vidékét, s hozzá termékeiket az eddigénél sokkal rövidebb vonalon, az alföldi terményt fogyasztó felfölddel, és az éjszakkal menő kivitellel rövidebb összeköttetésbe, a nélkül hogy a Pesten vagy Szolnokon át, Losonc, Szucsán, Oderbergnek irányuló forgalmat legkevésbé is alterálná.

E mellett ki nem felelhető azon nevezetes előny, hogy a tüzelőanyagban oly szegény alföld vidékünk barna szenével építési s más ott hiányzó anyagával, közel összeköttetésbe jut.

Ennél fogva maga a beforgalom ezen 16% mértékű hosszúságu új pályán biztosítja a befektetés jövedelmét, s visszaadja azon fuvar erőt, mely most Emőd és M-Berény között sokszor feneketlen utakon, e vidék termékeit, a meglehetősen távol vasúthoz viszi, a mező gazdaságnak, hogy ez az által is nem kis mérvben értékben emelkedjék.

Nem mulaszthatjuk el azon meggyőződésünket is kifejezni, hogy miután a Miskolcz, Szerencs, Przemyslei vasut kiépítése leginkább hazánk védelme szempontjából lön elhatározva, és miután Eperjes megerősítéséről is van szó, épen nem lenne közömbös hadászati tekintetből, hogy Eperjessel és Przemysellel Arad és Temesvár délkeleti várainak és az alduna vidéke is a legrövidebb vonalon köttetné össze.

Ily körülmények között tehát miután e rövid vonal, vasut hálózatunk egyik főágazatán jóvá teszi az előbb elkövetett hibákat — e vonal létesítése méltán óhajthatónak nevezhető. — E vonal kiépítése a térszónyok (sik pálya levén az egész) alkalmasságánál fogva, mindössze legfeljebb 7—7½ millió forintba kerülne.

Fontossága mellett, ez összeg csekélységnek nevezhető, mely e mellett dúsán jövedelmezne, ha tekintetbe vesszük e vonal nemzetközi és beforgalmi fontosságát, mely számára a lehető legelőkelőbb üzletet biztosítja.

Technikai nehézség a kivitel dolgában hasonlóan nincs, mert kevés helyen bir a Tisza oly rendszer és normalis partokkal, minőt épen, a szinte mellékelt 2-ik táblán tervezett áthidalás bir felmutatni.

Mind ezeznél fogva e pálya terve ugy mutathatik be, mint egy közszükséglet pótló, s különben jövedelmező töké elhelyezést ígérő vállalat.

Kelt Miskolczon, július 29-én, 1869.

Miskolczi levél.

(Miskolczi élet. — A szentírás mondata. — Tapoleza. — Krinolinos omnibus. — Por. — Esős időjárás — Sár. — Tűz. — Mi mélyebb a Pecze, vagy a sár? — Színház. — Gépszínház. — A mechanizmus ereje.)

Ez egyszer megváltoztatom pesti leveletem „miskolczi” és nagyon könnyen, sőt valószínűleg megesis, miszerint sok miskolczi dolgot fővárosias szempontból fogok föl, mit rossz néven — remélem — senki se veend; „errare humanum est.” — De térjünk át a miskolczi életre.

Alig találunk a szentírásban mondatot, melynek annyi hívője s követője volna, mint a következőnek, mely körülbelül így hangzik: „hat napon át dolgozzál, a hetedikeden pedig légyen ünneped;” találkozik ugyan számos reformátor, kik e mondatot is módosítják: hat napon át mulass, a hetedikeden pedig pihenj a — Katzenjammertól; no de nem ezekről akarok szólni, hanem igenis azokról, kik a szentírás fentebbi idézetét teljesítik. A hetedik nap — vasárnapon — kirándultak (koztük én is) az itteni Tapolezra, még pedig „krinolinos omnibuson” — (miért krinolinos? talán, mert oly kényelmetlen, mint a krinolin). A kimenet legunalmasabb az egész mulatságnál; a mennyiben minden szögletnél 10-15 percig kelle várakoznunk, új meg új passagierokra; miglen a már bennülök akarójok ellenére kényszerítvük az érkező kocsiok okozta porát lenyelni, mely por plane oly nagy, hogy az utóbbi időben oly nagy hirre vergődött Pest Budai por hozzá képest csak null, s oly sűrű, vastag, hogy szintén vágni lehet és nem találunk menekülést, bár mennyire bujtunk a krinolin alá. Maga a Tapoleza ellen nem lehet semminemű kifogás; a vidék gyönyörű szép, vadregényes, a fürdő-víz — ismert gyógyító hatásán kívül — még itidit, kellemes, a restauráció is tapintatos kezek vezetése alatt áll; a cigány is jókedvűen húzza a magyar notát — mi reám nézve annyival is inkább gyönyörködött, a mennyiben Pesten csak Straus s Ziehrer-féle darabok szerepelnek; a magyar nóta, pedig ritka, mint a fehér holló.

Szerencsénkre vasárnap kedvezett az idő, mert azóta folytonosan sűrű, ködös felhők borítják az ég boltozatát, eső esik, minék következtében sár is van, de kérem nem mindennapi sár, hanem olyan, hogy épen 1, 2, 3, 4, 5-öt lehet számlálni, míg az ember egyik lábát a sárból kihuzza és a másikkal belép; utitársam — poroz — a sárta vonatkozólag megjegyzi: „Wen hier reijnet, musz man in Schwimmhosen jeh'n, damit man jehörig schwimme;” — mondtól valamit.

Miskolcznak egyik szép oldala az: hogy roppant tüzes, tudnillik alig merül az ember éji álmába, midőn tűzharang kelti fel onnan, szóval: nulla dies sine — igne; a kedélyek már annyira izgatottak, hogy a déli 12 órára való harangozást is tűznek tartják; sőt minap bizonyos egyén meg nem emlitendő oknál fogva végig szaladt

az utcán, de utána iramlanak, hol a tűz? hiába kér szegény, hiába foly homlokán az izzadság, s esküszik, hogy nincs tűz, nem eresztik el, beszéljen hol a tűz, talán még valami gyújtogató, csak mások közbevetése folytán engedik szegénynek utját folytatni, ki azután kettőzetett erővel fut haza — talán a tüzet oltani?

A tűzvésnél ép oly lassuság tapasztalható vízi fecskendőket illetőleg mint nálunk Pesten, csak hogy a tűzoltók oly ügyesen járnak el, hogy egyrészt mindenemü további szerencsétlenséget elhárítanak; másrészt a tűznek körülharapódzását gátolják; a tegnapielőtti (29) tűzvésnél ilyen párbeszédnek voltam fültanuja: A. A tűznél nem sérült meg senki, kivéven a petroleum-hordót (mely a tüzet okozá) szállító taligás, szegény ember! égve futott egész a Peczeig hova égő sebeivel veté magát. B. Impracticze cselekedett, mért nem veté magát a sárba? A. Sokkal impracticusabb kend, hisz ha sárba löki magát, okvetlenül megful. Minden oldalról nevetés de egyszersmind helyeslés követé e párbeszédet; részéről csak azért közlöm, mivel világos tanuja annak, hogy nem csak az idegen, de maguk a benuszulók is elismerik e sár szerfeletti ritkaságát.

Szintársulat jelenleg nem működik, de falragaszok hirdetik Latabár szintársulatának érkezését, első előadásul pedig „Laila Roukh” című regényes operát. Sok szerencsét!

Már néhány nap óta mulattatja a kicsinyeket valami gépszínház; a karzat is letört, a sérülések nem voltak tetemesek — már ugyhiszem két Lónyay hatos bementi díj mellett többet nem lehet kívánni.

E színházban is érdekes kis epizoda adta elő magát. — Egy apa kis fiát elvezeté, hihetőleg, hogy a mechanikai erőt tanulja megismerni, de aligha nem tanult többet az apa fiánál, ki azon jelenetnél midőn a tolvaj (gépiesen) beugrik az ablakon, elkiáltja magát: Ni tatyá épen így ugrik X bácsi is (hihetőleg nem gépiesen) a mama szobájába, ha te nem vagy itthon; a tatyá (szegény tatár!) nyugalmat szinlett de, az előadás végét sem várhatá be, hanem fiával távozott, valószínűleg nagyon is meg volt győződve a mechanizmus csoda tevő erejétől. Ezt azonban ne tessék valami adomának, vagy phantasia-szüleménynek gondolni — mert komolyan mondva merő tény, az ugyan igaz hogy: „már nagyon régi mese, mégis mindig új marad.” Sajkay Béla.

Értesítés.

Köztudomásra hozatik, hogy a mármaros-szigeti hely. hitv. lyceum pártfogásának f. év július 3-kán tartott nagy-gyűlésében kelt határozata folytán a lyceumban a jogi tanfolyam, mely 1837-től kezdve, a dícső emlékü Buttler János gróf kizárólagosan e célra tett alapítványából 1853-ig 16-éven át fenállott és virágzott, ez utóbbi év augusztus havától fogva azonban, a körülmények szigorúsága miatt egész mostanig szünetelni kénytelenítették, a jogi tanulmányok mostani igényeikhez mérve és a hazai kir. jogakadémiák jelenlegi tanszervezetéhez alkalmazva, három éves tanfolyammal viszont felállították.

Ezen örövendetes körülményről azon megjegyzéssel értesítetik a t. közönség, hogy az ekképen fel-, illetőleg visszaállítandó jogi tanfolyamnak, melynek visszaállítási-sáról a nm. m. kir. oktatásügyi miniszterium is értesítetett, első évi folyama a most jövő 1869-dik tanévre már, szeptember hó elején, határozottan megnyitattik, a második és harmadik évfolyam pedig a közvetlenül következő tanévekben egymásután folytatattatni fognak.

Az első évfolyamra, miként az egész lyceumban is, beirási időül 1869. szeptember hó 1—5 napjai

TÁRCZA.

Egy végrendelet.

Beszély.

N. báró, egy magyar főnemes, ki fiatal éveiben mint divat fia szerepelt s csapongott a nagy világban — egy nap birtokát körül tekintve sétálni indult; alig haladt fél dülő földet, midőn ott egy fiatal sugar paraszt suhanozot von észre, ki két ökörtől vont eke szarvát tartá kezében. Az ifjú eleven tekintete, szöke haja, szabályos szelid arca a báró figyelmét magára vonta.

„Ki vagy te?” kérdezé a báró.

„Báró ur — felelt a paraszt ifjú szalmakalapját könnyen meghúzva — én nagyságod bérlőjének Mogyorósi uramnak cselédje vagyok.”

„Nem azt kérdelem tőled, pimasz, látom hogy bérlőm cselédje vagy, én nevedet kérdezém.”

„Gyuri.”

„És atyádat hogy hívták?”

„Atyámat nem ösmertem, anyámat Náninak hívták, ott a nagy malomban, ki nagy szomorúságomra már három évvel ezelőtt meghalt.

E válasz után az ifjú vállat vonított, ökreit indulásra készíteté, a bárót köszönté és tovább ballagott. A báró egy ideig még követé tekintetével az ifjút s gondolatokba merülve kastélyába tért.

Midőn a tábla föld fel volt szántva, mely nem csekély terhes napi munka volt Kaszás Györgyre nézve s kit mi daczára alacsony sorsának, mint elbeszélésünk hősét mutatjuk be olvasóinknak — fogatját a bérlő udvarába terelte. Az ifjut külsőjére nézve már néhány szóval bemutattuk; jellemét illetőleg szinte dicséretest mondhatunk róla, Anyja szegény, de munkás életében nevelte gyermekét s azért a fiu vidám szelid kedélyű lön, megáldva természetes, helyesen ítélő észteltséggel, mely őt alacsony sorsán felül emelé.

Miután ökreit az istállóba elhelyezte, fris luczernával és szénával ellátta, György egy számára szobál szolgáló kamarácskába ment, arczát megmosta, tiszta ruhát váltott s aztán gyorsan távozott hazulról, utját

Lovassi Erzsébet a falu egyhori iskolatartó özvegy házaeskája felé irányozván.

E jó asszony laka szegényesen de jó karban volt tartva, a szoba padozatát jó keményre vert agyag föld helyettesíté, melyen semmi nedvesség nem törhete keresztül. Az egész butorozat alig egy ágyból, egy szekrényből, egy asztalból s néhány székből állott, s ha bár egyszerű fényű szolgáltató is hozzá a szükséges anyagot, tiszta s rendes volt az mind. Az ki ezek feletti felügyelet gondját viselé az öreg Erzsébet asszony unoka-águ volt, egy 18 éves leányka, kék szemekkel, szerény magatartással, egyik főérdeme pedig, hogy az egész környéken oly ügyes varró nő mint ő nem találtott.

„Jó napot Erzsébet asszony, jó napot Mariska leányasszony mondá a paraszt ifjú a két nőhöz közeledve. Im itt hozok egy kosár szőlőt, melyet gazdám engedelméből kertjében szedék.”

„Köszönöm fiam!” szóla az öreg asszony, „csak tedd az asztalra és ülj le. Mogyorósiék tehát mindig jó embereid?”

„A milyen jók csak lehetnek, Erzsébet asszony, oly jók hogy megígérék béremet új esztendődtől kezdve 10 forinttal feljebb emelni, és így bérem aztán már 60 forint leend.”

„Az szép pénz.”

„Na de ez nem marad annál, én mindig előbbre töreksem, most azonban rólam elég. Hát Mariska leányasszonynak szemei hogy vannak?”

„Még lehetősé jól György” felelé a leány.

„Még lehetősé jól” dörmögte Erzsébet asszony, minék a kendőzés, mond inkább meglehetősen rosszul.

„De hiszen kelmetekhez orvos is jár.”

„Ugy van, ki valami vizet is rendelt, melylyel Mariska szemeit minden reggel mossa; de legjobb orvoság volna számára, ha szemrontó munkájától visszataratná magát, mit pedig Mariska nem akar tenni.”

„De ha a szükség úgy kívánja.”

„Ej mit szükség, Mariska első szükségnek tartja a munkát, öreg nénjét kézi munkájával táplálni és bár mint kérjem, boszankodjam, semmi áron se tudom őt lebeszélni.

A jó asszony e szavakat zokogva ejté ki. Mariska felállott hogy őt megcsókolja. Egy ideig néma csend lön. „Mariska” — szóla György, ez épen nem szép a leányasszonytól hogy oly nyakasan szegül ellen öreg

nénje és barátja tanácsának. A leányasszonynak ápolnia kellene magát, nem fél hogy egy vagy két hónapig is munka nélkül kellend lennie. Én még a mult évi béreimből 25 forintot megtakarítottam és én azt a leányasszonynak szivemből felajánlom.”

„György” köszöntöm nagylelkűségét és különös barátságát. Mondtam már hogy jobban vagyok s ez a való. De ha a sors úgy akarja, hogy javulás helyett rosszabbat várhatnék, úgy igénybe fogom venni ajánlatát — ígérem azt.

„És fogna ajánlatomra emlékeztetni?”

„Minden bizonnyal, György én nem fogom feledni.”

A szegény emberek háza hátamegett egy kis zöld-séges kert terült. György ott maradt és azt egész éjen át munkálta, következő nap elmúlt anélkül hogy György az öreg asszonyt és ennek unokáját fölkereste volna. Este lön: Mariska szükséges aprólékos vásárlás végett a falu boltjába ment. Nem sokára egészen fölindult állapotban tért haza.

„Milelt téged?” kérde az öreg nénje.

„György már nincs Mogyorósiék szolgálatában.”

„Ó Istenem szegény fiu!”

„Ó, az reám nézve nem kellemetlen ujság. A báró a falutól 3 órányira eső p—i majort adta neki haszonbérbe, melyet a báró akaratja szerint azonnal elkelte foglalnia s már ma reggel a báróval együtt oda köcsiztak. Képzhetni, hogy e hir mily feszültséget szült a faluban. A mi pedig a dologban legkülönösebb, hogy a majort, melyért eddig 16 száz forintot fizettek, a báró Györgynek nyolczszázért engedte át. De én azt nem hiszem, kedves néném, az lehetetlen.”

„Én sem hiszem” mondá az öregasszony „de legyen csak fele való a dologból, t. i. hogy a báró Györgyöt haszonbérletjének választá, már is nagy szerencse a fiatal legényre nézve. Most már csak a te szemeid javulának — ezután nincs egyéb kívánságom.”

E rövid beszélgetés után a két nő nyugalomra aludni tért. György különös szerencséje az egész falu beszéd tárgyává lön. A rossz nyelvek már régóta beszéltek, hogy a béres szolga feltűnő hasonlattal bir a báróhoz; emlékeztek, hogy a bárónak fiatal korában számos szerelmi kalandjai voltak és hogy Náni a nagy malomból huzamosabb ideig járt a kastélyba, a báró szolgálatában volt alkalmazva.

(Folyt. köv.)

akképen tűznek ki, hogy a tanítások szept. 6-án már okvetlenül megkezdődtek.

Ezen első jogi évfolyam tantárgyai lesznek, a magyarországi jogakadémia szervezete szerint, 1. Magyarország történelme, figyelemmel egyfelől a jogi fejlődésre, másfelől Ausztria történelmére. 2. Magyarország közigazgatásának történelme. 3. Jogi és politikai tudományok encyclopédiája. 4. Római jog. 5. Bölcsészeti tudományok, s ezek közt különösbbe az Északjogtan.

Az első évfolyamban egész évi tandíj 20 ft. a. é. Kelt M.-Szigeten, július hó 20. 1869.

A lyceumi pártfogás meghagyásából, az igazgatóság.

BEL- ÉS KÜLFÖLDI HIREK.

Azon francia emigránsok száma, kik a III. Napoleon által adott amnestiát visszautasítják, napról napra szaporodik. Rochefort példáját Blanqui, Madier de Montjan, Miot s több mások követték. A „Liberté” ez alkalomból közlésezi a francia emigratio öt vezérszónokának levelét, kiknek III. Napoleon 1859-ben az olasz hadjárat után megkegyelmezett, de kik e megkegyelmezést a legkeményebb kifejezésekben visszautasították. E levelek kivétel nélkül „A monsieur Louis Napoleon” vannak czimezve.

Az „Ung”-ban olvasható Ungvárról: Egy igen tisztességes izr. Polgártársunk, ki valamint eddig mindig a közeledő engesztelő ünnepkor (ugyevezett hosszú napon) az esteli imák egyikét vala előadandó, csak is azon egyedüli okból, mert haladó hitorsosait nem kárhoztatja, szitkokkal nem illeti, sőt velök beszélni elég vakmerő, vagy kétszáz „névtelentől” kapott levelet, hogy ne merjen azon szent napon az oltár elé állni, de még csak a templomba se merészeljen menni, hanem menjen oda a „poschim” (hitetlenek) közé. Az orthodox rabbit pedig e „névtelnek” felelőssé teszik azon következményekről, melyek okvetlen beállandak, ha netalán megengedné, hogy ama „kétszínű” a szer-tartást vége vigye.

A közigazgatási miniszter a haza különböző részein több meteorológiai észlelődet akar fölláttatni.

Fájdalommentes kés. A sebészet terén fontos szerepe van hivatva egy, Richardson angol orvos által feltalált készülmény, a fájdalommentes kés, mely azon elvet, miszerint a gyorsan ejtett sebészek fájdalomtalanok, a sebészetit cizelokra értékesíti. A készülmény kör alakú és késpengéből áll, mely bizonyos óramű szerkezettel oly módon áll összeköttetésben, hogy tengelye körül nagy sebességgel forog. Ha e forgási sebesség 1 másodperc alatt 25-re emelkedik, ugy az illető kést az állati testen eszközözendő műtétekhez használhatni, a nélkül, hogy az illető műtétet fájdalmat érezne. Richardson ily módon apránként szelte le egy házi uyul fileit, mely műtét legkevésbé sem zavarta az épen étköz állatot ebbeli működésében.

Hunfalvi Párlól jeles nyelvtudósunkról, ki a finn akadémia közgyűlésére utazott és Svédhont is meglátogatta, így ir valaki Stockholmból egy külföldi lapnak. — Azon külföldiek között, kik e napokban Upsalát meglátogatták, különös említést érdemel a tudós magyar Hunfalvy Pál. Mint nyelvbúvár tanulmányává tette a magyar-finn nyelvtörzset, s az ujkori nyelveken kívül ismeri a török, vogul, osztiak, esk. finn lapp stb. nyelveket. Most kisérve neje s két unokája által Lief-land, Estland s Finnlandba utazott, összeköttetésbe lépve a nevezetes tudósokkal; Finnlandban mindenkit meglepött folyékony társalgása a nép nyelvén; onnan Stockholmon át Upsalába utazott, s innen tovább megy Koppenhágába az archeológiai congressusra. A skandináv nyelveket is ismeri, s az északi őstörténelemben jártasabb a legtöbb benszülöttnél.

Berlin és Pétervár közt alkudozások folynak a lengyel királyságnak orosz részről tervezett új szervezést és beosztást illetőleg. A berlini kormány azért kértet fel a résztvevésre, mert a terv Posen hercegségére is kiterjed. Besz. lik, hogy különösen ezen alkudozások bírták volna reá e utóbb nevezett kormányt, hogy Balan brüsseli porosz követet, ki mint diplomatai ügynök hosszas ideig működött Varsóban és a lengyel viszonyok kimerítő ismeretével bír, a fővárosba, meghívja és Bismark gróf részbeni helyettesítésével megbizza.

Az orosz kormány azalatt folytatja erőszakos rendszabályait az elnyomatott lengyelekkel szemben. Mint az Ostsee Ztg. írja, a kievi, volhyniai és podoliai kormányzóságokból a lengyel alsóbb nemesség tömegesen telepítették át Tauriai kormányzóságba. Eddig már több mint 300 család szállítottott kormány költségen új hazájába, és a belügyminiszter ismét 137,000 ezüst rubelt utalványozott az áttelepítés kiadások fedezésére.

Az orosz czár egy ukázban Wojtkienis püspököt feloldja hivatalától, feloszlatta a minszky római catholicus egyházmegyét, s azt a wilnai r. cath. egyházmegyéhez csatolja. Egyszermind Pétervárról egy hivatalnok küldetett az ez által megüriült épületeknek összeírására és a kormány részére való átvételére.

Brünn mellett a stelitzi vasúti állomáson e hó 20-án borzasztó szerencsétlenség történt. Egy földmives félmáza löport vitt titokban haza felé, sziklatörésre akarván használni, de a váróteremben az egyik zaeszkhoz ért szikra fölrobbant a félmáza löport, s az egész épületet egy pillanat alatt romba dönté. A benne levő embereket is mind agyonzústa.

Hajmeresztő veszedelemben forgott a napokban gr. Széchényi Kalmáné Bécs melletti villájában. Több ízben gyanus recsegést hallott volt szobája plafondján, de az épület megvizsgálására odahivatott építész kijelenté, hogy minden jó karban van. — Nehány nap mulva a gróné öt gyermekével a szobában ült, midőn ismét hallá a recsegést, s bámulatos sejtellemmel megragadva gyermekeit, kivitte a szobából s alig hogy maga utánok kilép — a boltozat iszonyu robajjal beszakadt, úgy hogy ha még egy percig időznek, mindnyájukat eltemeti.

Nagyváradon a bástya üregéből érzett pészma-

szag után megkezdődtek az ásításokat, de kevés eredménnyel. Óles kőfalak állják el az utat mindenünnen s a tovább haladás igen nehéz. Most a bástyától ésen felülről kezdtek lefele ásni.

A Tekeházától Szigetig terjedő vasutvonalnak közigazgatási bejárása valószínűen csak szept. derekán vagy annak vége felé fog megtörténni, miután a kormány részéről annyi különféle tervek elkészítése igényeltetett ezen vonal több pontjára nézve, hogy ezen variánsok tervezeteinek utolsó része csak most terjesztethetett fel. Bizony ráklábon halad e dolog s tartani lehet ily módon tőle, hogy a vasút: a fővállalkozó s a társaság legjobb akarata s legerősb törekvése mellett sem fog a törvényben kitűzött időre a forgalomnak átadhatatni.

A hatvan-miskolczi vasútnak f. é. szept. hó 1-én kellett volna megnyitni; minthogy azonban még tetemes munkálatok teljesítendő, e pálya megnyitása bizonytalan időre elnapoltatott.

Niel marsal temetése aug. 17-kén délben ment végbe. Már reggel 11 órakor nagy néptömeg vonult a hadügyminiszteri palota felé, hol a párisi helyőrség már helyt foglalt volt. A tábornagy koporsója egy gyászra-vatolon állott a miniszteri palota rögtönzött kápolná-jában az előudvarban. A palota homlokzata, az udvar s a főbejárat feketén voltak feldiszítve s a díszítm-nyeken ott ragyogtak a marsal nevének kezdőbetűi. Pontban 12 órakor a koporsó a hat lovas gyászkoercira tötetett. A kocsi fényesen volt feldiszítve; a kocsi rojt-jait Rigault de Genouilly tengernagy, Vaillant marsal, Rouher az államtanács elnöke és Schneider a törvényhozó test elnöke tartották. A kocsi egy szertartás mester követte, ki egy gránátszínű hárszónyákoson vitte a megholt marsal jelvényeit. Ugyancsak a kocsi után lehetett látni a marsal harszi ményét, ezüst csillaggal behintett gyászhorítókkal. Utána következett a hadügy-miniszter családja, továbbá a miniszterek, a senatorok, a követek, az államtanács s a legfőbb törvényszék tagjai stb. stb. A hadsereg magától érthetőleg nagyban volt képviselve. Számoe tábornok, különféle csapatokbeli törzsstisztek, a mozgó nemzetőrség tisztjei nagy számban jelentek meg. Idegen tiszték is voltak láthatók, köztük Bülow és Stackradt porosz századosok. A kíséret roppant nagy volt. A kiöltötség s a császár s hadsereg képviselői után, kik közt legelső helyet foglal el Fleury tábornok, — az udvari kocsik, továbbá tíz városi és számos magánkocsi következett. A hadsereg különféle csapatai, melyek Párisban vannak helyőrségen mindenütt sorfalat képeztek, a merre a gyászmenet ment. A hadtestek felett Courobert tábornok vezényelt. A rokkantak palotája, hová a halott egyelőre vitetett, nagy-szerű gyászban volt feldiszítve. A beszentelést Darboy párisi érsek végezte. A koporsó később az orleansi vasuton Murethe a megholt születés-helyére szállítottott.

Ujvidék, aug. 27: A mai „Zastava” a katonai határőrvideket a Magyarországhoz való bekebelezés elleni ellenszegülésre hívja fel. Átalában azt hiszik, hogy Miletics erre Bécsből kapta a rendeletet.

Toulon, aug. 27. A francia császárné az „Aigle” hajóra ilve utnak indult Korsika felé.

Északamerika Hickman városában egy 26 éves Godsey Karolin nevű nő halt meg legközelebb, ki 26 évéből életének az utolsó 14-et egyfolytában átaludta. Az emberek általában „alvó csodának” neveztek el, s az orvosok rendkívül sokat foglalkoztak vele. Tizenkét éves korában meghült, s ebből származott álombeteg-ség. Eleintén minden 24 órában fölébredt kétszer, később többször is. Ében volt néhány percig s aztán ujbló mély álomba merült, melyből semmi hatalom föl nem rázhatta. Rázhatták, üthették, szurkálhatták, a hogy tetszett. Ébrenlétekor azonban görcsöket érzett. Egyszer aztán elaludt mindörökké.

(Papi nőtlenség.) Szegszárdon aug. 15-én épen a nagy miséről jöttek ki a hivek, midőn Német Béla pinzehelyi káplán fegyveres pandurok között kocsin a megye házába kísértetett. Báne az, hogy egy új szülöt-tet, kinek ő volt apja, elevenen az árnyékszékebe dobott. A cselédség azonban észrevette, megmentették és a keresztelés után még három napig élt.

A horvát bán zászlaja valódi remekmű; néhány napra ki van téve közszemlére a bécsi muzeumban. Egyik oldalán a bán czimere van himezve, másik olda-lán pedig a magyar korona, a horvát háromegy király-ság czimerei s arany babólevelekkel körülvéve.

Ó-Buda izraelita hitközsége a közelebbi gyűl- sen kimondotta, hogy saját iskoláját megszünteti, illető- leg a községbe olvasztja, s így ez az első zsidóközség mely e tekintetben határozottan a haladás terére lépett, utat mutatva még a fővárosi hitközségnek is.

A pesti német színház kérdése el van döntve. A város dícséretes egyenséggel kijelentette, hogy semmi nemű segélyezést magára nem vállal, miután a német színház építését magán-vállalatnak tekintti.

Az új város ház építésére beküldött tervek kö-zöl a bizottmány egyet sem talált kivételre méltónak.

Hollós László a „Magyar Ujság” szerkesztőjé-nek minnkatára vasárnap vezette oltárhoz Kendelényi Fanni k. t. színházunk kedves énekesnőjét.

A magyar dalár egyesület aug. 22-ki országos értekezletén elhatározta, hogy a legközelebbi országos dalárünnepélyt jövő évben és az ország fővárosában, augusztus 21-én, tehát épen Szt. István napra követ-kező vasárnapon fogja tartani.

Francia politikai körökben lézas aggodalmat szültek a császár egészségi állapotáról származó ked-vezőtlen hírek, melyek minden demitk daczára még jelenleg is fentartják magukat. E körökben érzik, mily beláthatlan következményeket vonhatna maga után Fran-ciaország belállapota és Európa jelen válságos hely-zete mellett III. Napoleon rögtöni halála, ki eddig szil-árd kézzel fékentartotta a különböző politikai párto-kat; s okan az 1848-iki év eseményeinek nagyobb mérv-ben ismétlését tartanak s a vörös köztársaság réme ijesztőbb színekben mutatkozik izgatott képzelőjük előtt. Nem csoda tehát, ha a császár betegsége a napibe-széd főtárgyát képezi.

Párisból jelentik aug. 28-ról, hogy a császár

egészsége folytonosan javul; a nevezett napon ismét sétát tett a st.-cloudi parkban és később a miniszter-tanácsban elnökölt.

Berlin, aug. 30. népgyűlés tárgyai; a kolostorok eltörlése és jezsuiták kitiltása. — Azon kikötéssel tárgyalták hogy vallás ellen sem türetek izgatás.

VEGYES HIREK.

** E napokban számos szabadságos, tartalék, és vég elbocsátott katona városunkban megjelent, mert — úgy mondák — a szolgabírák berendelték a had-fogadó parancsnoksághoz. Az pedig ismét haza küldte őket, mondván nekik, hogy nem voltak berendelve, csu-pán az őszi gyakorlatra kötelezettek. E miatt számosan főleg utóbb említették közzül kényszerülve voltak szol-gálatukat odahagyni, miért is némely gazda cseléd nélkül s némely cseléd szolgálat nélkül maradt. Nem tudjuk hol rejlik itt a hiba mely által a szegény, — távolabb vidékről is beérkezett nép hasztalanul fura-dozott; s melynek az a következménye lehet hogy más-kor berendelve lesz nem fog megjelenni. A hiba bár hól történt dícséretet nem érdemel.

** Palánszky-Csapó Ida nőneveldejében a tanítás f. hó 6-án kezdődik a rendszeres előadás azonban csak f. hó 9-én. Ennyit tájékozásul a t. szülőknek.

A nyiregyházi ág. hitvallású gymnásiumban a beiratások f. hó 6-án, az előadások pedig ugyancsak f. hó 9-én kezdődnek; mire az illető szülőket és tanulókat figyelmeztettjük.

Az ujonczozás a dadai kerületben. — Nyiregy-házán a mult héten befejeztettvén; megemlítendő hogy a második korosztályra alig volt szükség.

Nyiregyházán és környékén a szarvasmarhák között szájtájás uralkodik; nem tudjuk van-e erről tudomása a közigazgatási hatóságnak? tudunkkal még eddig semmi intézkedés nem történt.

Egy legyel emigráns ki 6 éven át sziberiába számúzve volt városunkban e mai napon hangversenyt adott a gitarren, csekély számu közönség előtt, minek egyszerű okát abban rejteni véljük, hogy kellően köz-hírré téve nem volt. Folyó hó 8-án ismét lesz alkalmunk hallani ezen művészt, ki az említett leghála-datlanabb hangszeren a művészetet oly tökélyre vitte mind eddig talán senki.

Mult számunkban előre hirdett s Cohn Adolf által rendezett 2 hangversenyről csak annyit említettük, hogy az elsőben 47 a másodikban 51 ember jelent meg. Az utóbbiban a n.-kállól dalárda is közreműk-ödött, mely ha bár még fiatal — a közönség teljes meglegedését elnyerte, és meg is érdemelte. A nyiregy-házai zenét kedvelő közönség részvételestét itt elhall-gatunk nem lehet, melyre azonban csak annyit moud-hatunk hogy sajnós, de való.

(A Miskolcz-Hatvani vasút építkezési hanyag-ságai és következményei.) A Miskolcz-Hatvani állampá-lyán a munkálatok ugy folynak hogy érdemes azokról néhány sorban megemlékezni, nem mintha mintául akar-nók felillítani más építő félben levő pályának hogy az is ugy építsen. A föld munkálatok a leghanyagabbul készülték s nem igérek azoknak jösszas fennállást ped-ig ha valahol itt könnyű volt jóll munkálkodni mert az egész vonalon akadályok ninesenek. A Slipperek és sinek lerakása olyan mintha isten nevében lenne dolgozva, pedig az állam jól fizet. Különbön csulálkozni sem lehet a rossz és lassu munkán mert a szerszámok és műszerek oly rozsak, hogy válogatni sem lehetne rosszabbat. A rendőri felügyelet ezen pálya építésnél talán semmilyen mert lehetetlen hogy megengedtetnék ilyen ronesolt roz kocsikkal és mozdonyal dolgozni mint milyenekkel itt dolgoznak, pedig már 13 ember vesztette életét ezek miatt. Ennyi most elég, pedig többel is szolgálhatnánk de azt a napi lapokra bizzuk, melyeknek figyelmébe ajánljuk ezen ügyet.

Figyelmeztetés.

Laurényi Ferencz, volt szerkesztőségi segédünk, f. hó 30-án tollunk hírnélkül, hűtlenül távozott, és nem tudni hova. — Jónak látjuk a t. cz. közönséget figyel-meztetni, hogy semmi nemű általa ez-untól elvál. Lúndó megbizások vagy tettekért felelősséget nem vállalunk. Végre felemlítjük hogy, a négy legutóbbi számban hí-rünk és tudtunk nélkül főmunkatársnak nyilvánította magát mit ezennel helyre igazítunk.

A „Tiszavidék” szerkesztősége.

Nyilt levél Ditz Henrikhez. *)

Figyelmeztetésül. Dicz Lajos nyiregyházi keres-kező urhoz egy terjedelmes láda érkezett a debreczeni m. k. harminczad hivataltól; mely is felbontatván, benne többnemű gazdasági könyvek, ruhaneműek, emlékiratok, és Ditz Henriknek a müncheni egyetem által kiadott gazdaszat tudori diplomája eredetiben és másolatban más egyéb holmikkal együtt foglaltatik.

Miután ezen szállítmány csak tévedésből kerülhe-tett ide, s hivatalosan is összeíratott: nines egyéb hátra miút igaz tulajdonosát ez iránt a nyilvánosság terén ertesíteni.

Nyiregyháza, aug. 31. 1869.

A fél megkeresésére
Riszdorfer János, főjegyző.

*) Felkérjük a hazai lapokat ezen nyilt levél átvételére.

TUDAKOZÓ INTÉZETI HIRADÓ.

Nyiregyházán a Buzatérén egy lakás, 3 szo-ba, 2 konyha, istálló és fakamarából álló — bérbe kiadó.

Egy bolt a nyiregyházi piac legjobb helyén Szt-Mihály-naptól kiadó; ára 200 ft.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Börkey Imre.

